

www.nevo.co.il

תפח (מרכז) 16221-08-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד**תפ"ח 16221-08-20 מדינת ישראל נ' פלוני**

תיק היצוני: 35970/2018

בפני כבוד השופטת - נשיאה לורד**כבוד השופטת עטר****כבוד השופט קובו****מאשימה מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד הינד נאבלסי**נגד****נאשם פלוני**
ע"י ב"כ עו"ד עדי כרמלי, עו"ד ינון היימן, עו"ד ארוז אלוש

חקיקה שאוזכרה:

[חוק העונשין, תשל"ז-1977: סע' 345\(א\)\(1\), 345\(ב\)\(1\), 347\(ב\), 348\(ב\)](#)[חוק הנוער \(שפיטה, ענישה ודרכי טיפול\), תשל"א-1971: סע' 14](#)**הכרעת דין****(עותק מותר לפרסום)**

בפתח הכרעת הדין אנו מודיעים כי החלטנו לזכות את הנאשם מחמת הספק, מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

יודגש תחילה כי אין בהכרעה זו כדי להוות כל קביעה עובדתית כי המתלוננת שיקרה והעלילה עלילת שווא על הנאשם או כי העדפנו את גרסתו על פני זו של המתלוננת. אף המניע שבבסיס טענת העלילה, אינו עומד במבחן ההיגיון והשכל הישר.

--- סוף עמוד 2 ---**השופטת דבורה עטר****פתח דבר**

1. כתב האישום המתוקן מייחס לנאשם (יליד 15.10.90) כי ביצע בבת דודתו ילידת 29.03.98 (להלן: "המתלוננת"), עבירות של מעשה סדום, לפי [סעיף 347\(ב\)](#) בנסיבות [סעיף 345\(ב\)\(1\)](#) ו**[סעיף 345\(א\)\(1\)](#)** [לחוק העונשין](#), התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ומעשה מוגנה בקטינה מתחת לגיל 14, לפי [סעיף 348\(ב\)](#) בנסיבות [סעיף 345\(ב\)\(1\)](#) ו**[סעיף 345\(א\)\(1\)](#)** לחוק.

2. כעולה מהחלק הכללי של כתב האישום המתוקן הנאשם ביצע עבירות מין במתלוננת בין השנים 2002-2007 (להלן: "התקופה המוקדמת"), כשהתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היא החל מיום 14.12.2008 ועד לשנת 2010 (להלן: "התקופה הרלוונטית").
3. מלכתחילה לא יוחסו לנאשם עבירות הנוגעות לתקופה בה היה קטין, וזאת נוכח ספקות שעלו אצל המאשימה, שמא, בשל פער הגילאים שבין הנאשם למתלוננת, היה הנאשם מתחת לגיל האחריות הפלילית במועד ביצועו (ראו דברי ב"כ המאשימה בסיכומיה בע"פ, עמ' 327 ש' 23 ואילך).
- בסופו של יום לא יוחסו לנאשם כל עבירות שביצע בהיותו קטין מתחת לגיל 18, ואף לא הוצג אישור יועמ"ש הנדרש בעת העמדת אדם לדין בשל עבירה שביצע בהיותו קטין, אם חלפה שנה מיום ביצועה (סעיף 14 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971).

עובדות כתב האישום המתוקן

4. במהלך התקופה הרלוונטית, התגורר הנאשם בבית סבתו ברחוב (שם הרחוב הושמט, ולהלן ייקרא: "הרחוב הרלוונטי") בראשון לציון. בעת שהמתלוננת שהתה עמו ביחידות בחדרו ביצע בה מעשים מיניים כדלקמן:

האישום הראשון – במהלך התקופה הרלוונטית, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, סימן הנאשם למתלוננת להתלוות אליו לחדרו ונעל את הדלת מאחוריהם. הוא דרש ממנה לשכב על המיטה, נשען מעליה, כיסה חלק מפניה באמצעות כרית והפשיל את מכנסיו ותחתוניו. הוא הורה למתלוננת לפתוח את פיה והכניס לפיה את איבר מינו תוך ששאל אותה מספר פעמים "איזה טעם יש לזה". בהמשך, הדפה המתלוננת את הכרית ואת הנאשם מעליה ועזבה את חדר השינה.

5. האישום השני – במהלך התקופה הרלוונטית, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, סימן הנאשם למתלוננת לבוא עימו אל החדר ונעל את הדלת מאחוריהם. הוא דרש ממנה לשכב על המיטה, הרים את חולצתה וכיסה באמצעותה את פניה, הפשיל את חצאיתה ותחתוניה, הפשיל את מכנסיו ותחתוניו רכן מעליה וחיכך מספר פעמים את איבר מינו באיבר מינה.

--- סוף עמוד 3 ---

6. האישום השלישי – כשבוע לאחר 19.5.2009 'יום הולדתה של אחותו של הנאשם (שמה הושמט, ולהלן תכונה: "א'") דרש הנאשם מהמתלוננת להגיע לחדרו ונעל את הדלת מאחוריהם. הוא דרש מהמתלוננת לשכב על המיטה על בטנה ולפסק את ישבנה באמצעות ידיה, והמתלוננת עשתה כן. הוא הפשיל את מכנסיו ותחתוניו, התיישב מעל המתלוננת והחדיר את איבר מינו אל תוך פי הטבעת שלה. המתלוננת ביקשה מהנאשם לחדול ממעשיו ולצאת מהחדר על מנת לשחק עם (א'), אך הנאשם השיב לה שתצא עוד מעט והמשיך במעשיו.

7. האישום הרביעי – במהלך התקופה הרלוונטית, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, דרש הנאשם מהמתלוננת להגיע לחדר ונעל את הדלת מאחוריהם. המתלוננת התיישבה על המיטה והוא התיישב מולה על כיסא. בהמשך דרש מהמתלוננת לשכב על גבה, הרים את חולצתה וכיסה את פניה באמצעותה, הפשיל את תחתוניה וליטף את חזה. בהמשך פשט את מכנסיו ותחתוניו וחיכך את איבר מינו באיבר מינה.

המענה לכתב האישום

8. הנאשם כפר בכל המיוחס לו בכתב האישום וצוין כדלקמן:

"באשר לכתב האישום עצמו, הנאשם מכחיש מכל וכל מגע מיני עם המתלוננת ומשכך מדובר במילה כנגד מילה... אני מצוין בזהירות שעובר להגשת התלונה ולהזכרות המתלוננת באירוע המיני יש סכסוך בין שתי המשפחות, המתלוננת טופלה על ידי מספר פסיכולוגיים ופסיכיאטריים ולא הציפה את הענין. קיימת מחלוקת עובדתית ביחס לדרך הזכרות המתלוננת באשר למהות הפגיעה על ידי הנאשם ובאשר לעובדה שהנאשם הוא זה שפגע בה" (עמ' 5 לפרוטוקול ש' 16).

9. כמו כן הכחיש הנאשם כי התגורר בבית סבתו, אלא נטען כי הדירה ב(רחוב הרלוונטי) בראשון לציון היא דירה בה התגוררה משפחת הנאשם. בסופו של יום, גם המאשימה בסיכומיה אינה חולקת על נקודה זו (עמ' 2 לסיכומי המאשימה).

תמצית טיעוני המאשימה

10. אין ממש בטענת ההגנה בדבר עלילת השווא שרקמה המתלוננת. עדותה קוהרנטית, מהימנה ולא ניכרת כל מגמה להפלייל את הנאשם, בן דודתה, עליו סמכה ואותו אהבה כל השנים. טיב זכרונה של המתלוננת באשר להתרחשות המעשים עד לחשיפתם ואופן החשיפה, לרבות החשש שהביעה מהשלכות החשיפה, מהווים אותות אמת לאמינותה. באשר לאי הדיוקים במועד החשיפה נטען כי התרחש בערב יום העצמאות ואין בראיות ההגנה כדי לשלול את קיומו במועד זה. באשר להודעה ששלחה המתלוננת לנאשם לכבוד יום הולדתו אין בה כדי לחתור תחת מהימנותה, נוכח המורכבות שביחסים, עוד בטרם חשיפת הפגיעה המינית. המתלוננת העלתה הסבר מניח את הדעת באשר לעיון בתיק הרפואי ועל כן אין גם בכך כדי לערער את מהימנותה.

--- סוף עמוד 4 ---

11. אין בכבישת התלונה כדי להיזקק לחובתה של המתלוננת בעת שנמצא לה הסבר מניח את הדעת, כמפורט בפסיקה.

12. קיימים חיזוקים לעדותה של המתלוננת בעדויות בני משפחתה, לרבות באשר למצבה הנפשי וכן במסמכים רפואיים המצביעים על ביקורים תכופים אצל הרופא בגיל הילדות וטיפולים פסיכולוגיים להם נזקקה בתקופת לימודיה.

13. אין סתירות מהותיות בין הודעותיה של המתלוננת במשטרה לבין עדותה בבית משפט וככל שקיימות סתירות כאלה ואחרות, אינן חותרות תחת מהימנות גרסתה.

14. על בית המשפט להעדיף את גרסתה האמינה של המתלוננת על פני גרסתו השקרית של הנאשם ולהרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו.

תמצית טיעוני ההגנה

15. המדובר בעלילה שרקמו המתלוננת ובני משפחתה כנגד הנאשם, ובאופן מתוכנן וקפדני "בנו לו תיק פלילי".

16. המניע לעלילה כלפי הנאשם דווקא, נעוץ בקשר ההדוק והטוב ששרר בינו לבין אבי המתלוננת (שמו הושמט), וברצונה של המתלוננת לרומם את הקשר בינה לבין אביה, לאחר שנתק נוכח בגידתו באימה. כמו כן ביקשה המתלוננת לתרץ את מצבה הנפשי והבריאותי וכן את אי הצלחתה בחייה, במעשי הנאשם.

17. משקלה של עדות המתלוננת אפסי, בהיעדר הסבר לכבישת העדות לאורך השנים, לחשיפה דווקא במועדה ולשיהוי בהגשת התלונה במשטרה במשך למעלה משנה.

18. מצבה הנפשי של המתלוננת לאורך השנים נעוץ בשפע של בעיות ומצוקות שחוותה ואשר אינן קשורות בנאשם. חרף היותה מטופלת לא חשפה בפני מי מגורמי הטיפול את גרסתה.

19. זיכרונה של המתלוננת אינו אותנטי, אלא מודחק ומסולף כשהמתלוננת מחפשת חיזוקים חיזוניים על מנת לשכנע את עצמה באמיתות תכנו. בכל מקרה לא ניתן לסמוך על זיכרונה ולבסס עליו כל ממצא.

20. מחדלי החקירה שמצאו את ביטויים בחוסר מקצועיותה של החוקרת העיקרית בתיק הובילו לאי מיצוי החקירה, לרבות בנוגע להיעדר ההיתכנות לביצוע המעשים המיוחסים לו במועדים הרלוונטיים.

יריעת המחלוקת בסופו של יום

21. גדר המחלוקת נרחבת ונדרשת הכרעה האם הוכחו כמתחייב כלל עובדות כתב האישום והעבירות המיוחסות לנאשם לאורך.

--- סוף עמוד 5 ---**באשר למעשים המיניים****גרסת המתלוננת**

22. המתלוננת תיארה בעדותה מסכת מעשים מיניים שביצע בה הנאשם, בחדרי חדרים הרחק מעין כל. זאת החל מהיותה בת 4 לערך, עת אביה חלה במחלה קשה ונעדר מהבית לשם טיפולים רפואיים, ואביו של הנאשם אסף אותה מהמסגרות החינוכיות בשעת צהריים לביתם, שם שהתה עד לשעות הערב (עמ' 20 ש' 30 ; נ/ג 24 ש' 2). המתלוננת ציינה כי אביו של הנאשם נהג מידי יום לישון שנת צהריים, והיא שהתה באותה העת עם הנאשם ואחותו (א'), הצעירה ממנה בשנתיים. הנאשם היה קורא לה לחדרו ומבצע את המעשים המיניים מאחורי דלת סגורה, כש(א') נותרת מחוץ לחדר (נ/ג 25 ש' 38 ; נ/ג 27 ש' 110 ושי' 161). האירועים התרחשו גם בעת שהתלוותה לאימה שהגיעה לבקר את אימו של הנאשם (שמה הושמט) ושיחקה עם אחותו (א') (נ/ג 27 ש' 126 ; נ/ג 23 ש' 175, ובעת שהייתה בת 10-11 כשהגיעה לבית משפחת הנאשם לשם אימוני כושר אישיים שהעבירה לה אחותו של הנאשם, (שמה הושמט, ולהלן תכונה "ב'"), והכל עד הגיעה לגיל 11-12 (עמ' 24 ש' 17 ואילך ; עמ' 25 ש' 24 ; נ/ג 23 ש' 199).

23. המתלוננת ציינה כי זוכרת את המעשים לפי " תקופות בחיים ולפי בתים שהמשפחה שלו עברה ולפי סיטואציות כמו טלויזיה ודברים כאלה" (עמ' 8 ש' 23). ואכן, המתלוננת ביססה בהודעותיה במשטרה ובעדותה בבית המשפט את גילה בעת ביצוע המעשים, על מקום מגוריו של הנאשם באותה העת, פרטי לבושה וחפצים שהיו באותה העת בחדר.

תיאור האירועים בתקופה המוקדמת

24. תחילה תיארה המתלוננת את שארע לה בגיל 4, כאשר הנאשם התגורר ברחוב (הושמט) בעיר ראשון לציון (עמ' 8 ש' 25). במקרה הראשון הזכור לה, הנאשם קרא לה לצפות בטלוויזיה בחדרו. הוא הורה לה לשכב על גבה, הרים את חולצתה מעל עיניה וליטף את חזה (עמ' 9 ש' 2). במקרה השני, אשר אירע אף הוא בחדרו, נותרה המתלוננת בתחנותיה והנאשם ליטף את ירכיה (עמ' 9 ש' 8).

בהמשך תיארה המתלוננת את שארע בעת היותה ב"חטיבה הצעירה" (מגיל 5), כשאביה חלה ומשפחתו של הנאשם שמרה עליה. באחד המקרים הנאשם "קרא לה עם העיניים" לבוא לחדר, וכשנכנסה לחדרו נעל את הדלת והורה לה לשכב על גבה. המתלוננת עשתה כדברו והוא שם כרית "בצורת לב של הסדרה לגעת באושר" על פניה, הוריד את תחתוניה והתחכך עם איבר מינו באיבר מינה (עמ' 9 ש' 10 ואילך ; עמ' 18 ש' 33). לדבריה מקרה דומה חזר על עצמו גם בהזדמנות נוספת (עמ' 9 ש' 17 ואילך).

עוד סיפרה על אודות מקרה בו הנאשם הורה לה לשכב על בטנה. מאחר שראשה היה מונח על המזרון התקשתה לנשום ועל כן סובבה את ראשה. משהבחין בכך הנאשם סובב את ראשה חזרה ו"גידר" אותו באמצעות כריות, על מנת למנוע ממנה לראות את הנעשה. היא ציינה כי באותה הזדמנות: "הוא אמר לי לפתוח את הטוסיק עם הידיים ואז אני זוכרת שהרגשתי

--- סוף עמוד 6 ---

כאב, אני לא יודעת אם זו היתה התחככות או חדירה לפי הטבעת אבל זה מה שאני זוכרת" (עמ' 9 ש' 25). במקרה אחר בו הורה לה לשכב על בטנה ואמרה לו שאינה יכולה לנשום, סובב אותה הנאשם על גבה והתחכך עם איבר מינו בשלה (עמ' 9 ש' 31 ; עמ' 10 ש' 23)

בנוסף סיפרה המתלוננת כי לפני גיל 11, בשתי הזדמנויות, היו ניסיונות לביצוע מעשים מיניים שלא צלחו כי "מישהו הפריע באמצע". אחד מהמקרים היה בבית סבתם, ברח' (הושמט) (עמ' 10 ש' 3 ואילך).

25. המתלוננת ציינה כי בכל הסיטואציות עם הנאשם היו עיניה מכוסות, אך תמיד ראתה את המתרחש: "תמיד ראיתי את הנעשה מבעד לחולצות שהן היו שקופות או מתוחות ואפשר היה לראות מבעדן או שהייתי מציצה מבעד לכרית" (עמ' 9 ש' 22).

26. כן ציינה המתלוננת כי כבר בגיל 5, ביקש הנאשם לעורר את רחמיה: "לפני כל כמעט כל אירוע שקרה הוא סיפר לי על עצמו וכמה שלא טוב לו, כמה שרע לו, אני זוכרת שריחמתי עליו, אני

ממש זוכרת רחמים ... ותמיד היה לי רחמים על אנשים. מאז שאני זוכרת את עצמי היה לי אובר רגישות לאנשים. זה היה כמעט לפני כל מקרה שהוא סיפר לי כמה רע לו ולא טוב שאני ארחם עליו ואז היתה לי יותר סימפטיה אליו". (עמ' 11 ש' 28; עמ' 12 ש' 20).

תיאור האירועים בתקופה הרלוונטית

27. בהמשך עדותה פירטה המתלוננת על פי זיכרונה את כל האירועים שקרו בתקופה הרלוונטית בעת שהנאשם התגורר ב(רחוב הרלוונטי) בראשון לציון, כמפורט באישומים 1-4, הגם שלא בסדר הופעתם.

28. באשר לאישום הראשון ציינה המתלוננת כי הנאשם סימן לה בעיניו להתלוות אליו לחדר ושם הורה לה לשכב על הגב, והיא עשתה כדברו. את שארע תיארה כדלקמן: "... הדלת היתה נעולה, ראיתי מדים של הצבא שלו על הכסא מונחים ליד השידה שבחדר, לפי זה אני יודעת שהייתי בגיל הזה והוא היה בצבא. הוא שם עלי כרית על העיניים ואמר לי לפתוח את הפה (בוכה) כי הוא רוצה שאני אטעם משהו. אני לא הבנתי מה הוא רוצה שאני אטעם, פתחתי את הפה ואז הוא הכניס לי את איבר המין שלו לפה ושאל אותי אם זה טעים לי ומה הטעם של זה ולא יכולתי לענות כי הרגשתי קפואה, לא יכולתי לענות ורק חשבתי שהטעם של זה מלוח והוא לא הפסיק לשאול מה הטעם של זה, אם זה טעים לי, מה הטעם של זה ולא עניתי. אני זוכרת שהזזתי את הכרית מעלי, אני זוכרת אותו רוכן מעלי עם יד אחת על הכתף שלי ויד שניה מחזיקה את איבר המין שלו קרוב אלי לפה והוא מנסה לכוון זה מה שאני זוכרת מהזכרון הזה" (עמ' 11 ש' 1 ואילך).

המתלוננת הבהירה כי ראתה שמדובר אכן באיבר מין: "ראיתי אותו רוכן מעלי וליד הפה שלי היה את איבר המין. חוץ מזה שהצצתי מבעד לכרית וראיתי אותו מכניס את איבר המין" (עמ' 12 ש' 26).

--- סוף עמוד 7 ---

29. באשר לאישום השני סיפרה המתלוננת כי אמה נכחה בבית ביחד עם אמו של הנאשם. הנאשם סימן לה בעיניו להתלוות אליו וכשפנתה לבוא לחדרו נשאלה על ידי אמה לאן מועדות פניה והשיבה לה כי היא הולכת לראות טלוויזיה עם הנאשם (עמ' 11 ש' 24). היא תיארה: "... נכנסתי והוא נעל את הדלת והוא אמר לי לשכב על הגב. אני זוכרת מה לבשתי הייתי עם חצאית וחולצה שחורה, הוא מתח מעלי את החולצה על הפנים והרים לי את החצאית למותניים, הוא הפשיט לי את התחתונים עד סוף הרגליים והוא התחכך עם איבר המין שלו באיבר המין שלי ואז אמא שלי, אני זוכרת, שהיא דפקה בדלת כי היא רצתה לפתוח את הדלת ולא הצליחה כי הדלת היתה נעולה והיא פשוט דפקה בצרחות תפתחו לי תפתחו לי למה הדלת נעולה (הנאשם) ישר אמר לי לקום ולהסתדר ואני זוכרת שישר הסתדרתי התלבשתי והשיער שלי היה מאוד פרוץ, הוא פתח את הדלת ואמר שרק ראינו טלוויזיה, הטלוויזיה היתה דלוקה. שאמא שלי שאלה מה אתם עושים פה הוא אמר רק ראינו טלוויזיה". (עמ' 11 ש' 30).

30. באשר לאישום השלישי סיפרה המתלוננת כי התרחש כשבוע לאחר יום ההולדת של (א') אחותו של הנאשם וכי הדבר זכור לה מאחר ושיחקו במשחקים החדשים שקנו לה ליום ההולדת. הנאשם קרא לה לבוא עימו ואמר ל(א') לעזוב את המקום וכי המתלוננת תשוב במהרה ונעל את הדלת מאחוריהם. לדבריה: "אמר לי לשכב, כבר ידעתי מה אני צריכה לעשות, פשוט לשכב ולחכות להמתין למה שהוא יגיד לי לעשות (בוכה) זה קשה לי, הוא אמר לי לשכב על הבטן והפעם לא הייתי עם כריות מסביב, הייתי פשוט עם פרצוף ישירות למזרן, הוא אמר לי לפתוח את הטוסיק ואני זוכרת שהיה שם כאב אדיר, אני יודעת שהיתה חדירה, אני לא יודעת אם היתה חדירה מלאה, אני יודעת שהיתה חדירה, דמעותי ופשוט יצאתי החוצה והמשכתי" (עמ' 11 ש' 12 ואילך). כן הוסיפה כי: "באחת הסיטואציות עם (א'), אני חושבת שזה היה בסיטואציה הזו (א') באה ודפקה בדלת ושאלה איפה (המתלוננת) (הנאשם) פשוט פתח את הדלת מבעד לדלת, הציץ ואמר לה (המתלוננת) עוד מעט תבוא בזמן שאני שוכבת על המיטה. זה הזכרון הזה" (עמ' 11 ש' 21)

31. באשר לאישום הרביעי סיפרה המתלוננת כי התלוותה לנאשם אל החדר, לאחר שסימן לה בעיניו לעשות כן ונשכבה על הגב. הנאשם שם את חולצתה על פניה, הפשיל את תחתוניה עד לקרסוליה, ליטף את חזה והתחכך עם איבר המין שלו באיבר מינה. לדבריה אימו של הנאשם נכנסה אל

החדר, לפני או אחרי המעשים, שאלה לפשר מעשיהם ומשהשיב לה הנאשם כי הם מדברים, יצאה מהחדר וסגרה את הדלת. עוד ציינה כי מעולם הנאשם לא פשט מעליה את בגדיה לחלוטין אלא הפשיל אותם על מנת לאפשר לה להרימם במהירות היה ויפתעו על ידי מאן דהוא (עמ' 12 ש' 5 ואילך).

כשנשאלה איך ידעה שנגע בה, שהרי החולצה היתה על פניה, השיבה שהרגישה את הנגיעות בחזה ובאיבר המין: "הרגשתי. מרגישים, זה היה חזק. זה היה מאוד חזק" (עמ' 12 ש' 28). לדבריה ידעה שמדובר באיבר המין שלו שהתחכך בשלה שכן: "ראיתי מבעד לחולצה שהוא מכונן את איבר המין שלו לכיוון איבר המין שלי" (עמ' 12 ש' 33).

--- סוף עמוד 8 ---

32. לדברי המתלוננת, הפגיעה המינית נפסקה לאחר מספר מקרים שלא נענתה לנאשם. "המקרה שאני זוכרת גם היה ב(רחוב הרלוונטי), פה כל המשפחה שלי, אחיות של אמא שלי הילדים ובני הדודים היו בבית והוא יצא מהחדר וסימן לי עם העיניים לבוא ולא באתי, חשבתי לעצמי מה הוא רציני הוא מתכוון לעשות את זה שכולם כאן? אז פשוט לא הלכתי. הוא נכנס לחדר ויצא שוב לקחת כוס מים והסתכל ואמר לי בואי וגם עדיין לא באתי, זה היה איזה ארבע פעמים שהוא פשוט נכנס ויצא וסימן לי לבוא, זו היתה הפעם הראשונה שלא באתי ולא נכנסתי" (עמ' 12 ש' 12).

"הפעם הבאה שלא נכנסתי זה היה בבית אחר שהם היו, ב(הכתובת הושמטה) בראש"צ שם הוא סימן לי גם עם הידיים לבוא ולהיכנס לחדר ואמרתי שאני לא נכנסת והוא יצא עצבני והחלטתי שהפעם אני לא הולכת. בעצם פה נגמרו המקרים (בוכה)". (עמ' 12 ש' 17).

גרסת הנאשם

33. הנאשם הכחיש באופן נחרץ את גרסת המתלוננת לפיה ביצע בה עבירות מין, הן בחקירותיו במשטרה, לרבות בעימות שנערך בינו לבין המתלוננת (ת/25), והן בעדותו בבית המשפט. הוא אף שלל כל סיטואציה בה שהו ביחידות בחדר, ולבטח כשהדלת נעולה (עמ' 248 ש' 16; ת/2 ש' 212, ש' 228, ש' 230).

34. כבר בחקירתו הראשונה במשטרה טען הנאשם כי המתלוננת מעלילה עליו, והמניע שהעלה היה רצונה לקבל תשומת לב בביתה (ת/1 ש' 235). בהודעותיו הבאות ציין בנוסף, כי באמצעות התלונה ניסתה לאחד את משפחתה, שהתפרקה עם עזיבת האב את הבית (ת/2 ש' 333, ת/4 ש' 67, ש' 140).

בעדותו בבית המשפט פירט את המניע לעלילה והסביר מדוע העלילה דווקא עליו:

"יש לי הסבר מהצד שלי. אני ואביה היינו בקשר מאוד טוב ברמה של אפילו יותר מאבא ובן. לא היה לי פשוט עם הגירושין של הורי והוא תמיד היה שם ועזר לי. שהייתי בתיכון הוא עזר לי, עבדתי אצלו בחנות, הייתי מחלק מגנטים וכל הזמן הייתי צמוד אליו. גם שהוא התגרש מ(אמה של המתלוננת) והיה גירושין מאוד מגעילים והיה מכווער והיה אסור להזכיר את השם של (אבי המתלוננת) בבית של הסבתא ואם היית מזכיר היה בלאגן בבית. זה לא הפריע לי ואני שמרתי איתו על קשר גם שהוא היה עם אותה בת זוג, הוא היה נוסע ומטייל איתה והם היו אוכלות את הלב שלהן למה אבא שלהן לא מתייחס אליהן ויש לו בחורה חדשה שלהם הוא לא היה עושה את הדברים האלה ואני כל החיים הייתי שם.

גם לקראת ההודעה ש(המתלוננת) שלחה לי ובתקופה ההיא היינו בקשר אני ו(אבי המתלוננת). כמובן שהקשר התנתק מאותו רגע ש(המתלוננת) שלחה לי הודעה. לדעתי זה אחת הסיבות הכי עיקריות שהיא נפלה עלי. הם ראו אותי כמו סוג של סורר שהולך אחרי מישהו שאסור לדבר איתו ולתקשר איתו.

הם ניסו להציג משפחה מלוכדת וזה לא היה ככה, המשפחה שלהן היתה מפורקת, (אמה של המתלוננת) הלכה לדירה אחרת עם (המתלוננת) ו(אחותה של המתלוננת) הלכה לדירה בתל אביב. (המתלוננת) מצאה את עצמה הרבה זמן לבד בבית, אמה שלה רוב הזמן בעבודה ופה היא התחילה לחבר את המשפחה שלה ביחד.

--- סוף עמוד 9 ---

היום אחד מנסק ומחבק את השני ו(אמה של המתלוננת) ו(אבי המתלוננת) כאילו החברים הכי טובים בעולם והוא לא בגד בה כל כך הרבה שנים, מה זה הצגה הזו? מצאתם משהו שיחבר

לכם את כל המשפחה אבל אתם הורסים לי את החיים ולמשפחה שלי על מה? לא נגעת בה..."
(עמ' 248 ש' 1).

35. עוד ציין כי התלונה הייתה פרי תכנון מוקדם מצד המתלוננת ומשפחתה (ת/ש' 177), ובין היתר סיפר על הודעות הטקסט שנשלחו אליו מטעם משפחתה של המתלוננת, על מנת לגרום לו להודות (ת/ש' 202).

36. מעבר לאמור טען הנאשם להיעדר היתכנות לקרות האירועים המיוחסים לו בתקופה הרלוונטית על פי גרסת המתלוננת. הוא ציין כי התגייס לצבא באפריל 2009, והיה בקורס בבסיס "סגור" בין ה- 11/05/09 ועד ה- 02/07/09, ויצא הביתה רק בסופי שבוע אחת לשבוע או אחת לשבועיים (עמ' 244 ש' 10).

עוד ציין כי לפני גיוסו נהגה אמה של המתלוננת, (שמה הושמט), לפקוד את ביתם על מנת לשתות קפה עם אמו (שמה הושמט), ובהזדמנויות אלה המתלוננת התלוותה אליה על מנת לשחק עם אחותו (א'). ואולם מאז גיוסו כלל לא נכח בבית במהלך השבוע ואילו המתלוננת ואימה לא הגיעו לביתם במהלך סופי השבוע. הנאשם שלל כל אפשרות כי המתלוננת הגיעה לביתם לבדה או שאימה שהביאה אותה, עזבה את המקום וחזרה מאוחר יותר לקחתה, וזאת נוכח המרחק הגדול בין בתי המשפחות (עמ' 245 ש' 23 ואילך).

37. הנאשם עמד על חפותו והדגיש את הקושי להוכיח זאת, ובעיקר נוכח חלוף הזמן (עמ' 247 ש' 14; עמ' 250 ש' 20).

באשר לחשיפת המעשים המיניים

כבישת העדות

38. המתלוננת נצרה את דבר הפגיעה שנים ארוכות והסבירה בעדותה כי הנאשם "לימד אותי להסתיר, ידעתי שמשוהו לא בסדר שכל פעם הוא נועל את הדלת ומסתיר. הוא גם אמר לי שהייתי קטנה לא לספר" (עמ' 11 ש' 26).

39. מעבר לאמור, עמדה המתלוננת בעדותה על כך שרצתה להגן על הנאשם ולשמור על תדמיתו החיובית בעיני המשפחה: "היתה לו תדמית מאוד טובה במשפחה, התדמית שלו נכד ראשון וכולם דאגו וטפלו בו. בזמן שההורים שלו התגרשו הוא התנתק מאבא שלו למשך תקופה ואבא שלי שימש כאבא שלו ועזר לו וההורים שלי עזרו לו, גם אמא שלי ותמכו בו ולא יכולתי להרוס את התדמית הזו שנוצרה" (עמ' 13 ש' 2).

40. כמו כן הדגישה המתלוננת כי הגנה על הנאשם נוכח תחושות אשמה שחשה: "חשבתי שאני אשמה בסיפור הזה. שלא אמרתי לא, שלא עצרתי את זה למרות שידעתי שזה אסור". היא

--- סוף עמוד 10 ---

ציינה כי הפסול שבמעשים התחוויר לה בגיל 8 לערך, בעקבות שיחות שקיימו איתם בבית הספר בנושא המיניות. (עמ' 15 ש' 2 ואילך).

41. המתלוננת טענה כי לאורך השנים חשה קושי נפשי להתמודד עם זיכרונות הפגיעה (עמ' 16 ש' 13 ואילך). הגם שטופלה על ידי גורמים שונים נמנעה מלספר למטפליה על אודות הפגיעה המינית.

42. באשר לפסיכולוג תמיר קירה, שטיפל בה בתיכון בהיותה בת 17, ציינה כי טופלה על ידו בשל התקפי חרדה מהם סבלה, במשך כ-6-7 מפגשים. היא נמנעה מלספר לו "כ... כי זה היה פגישות בודדות והיה גבר ולא נפתחתי ונקשרתי אליו..." בחקירתה הנגדית הוסיפה: " הייתי אצלו רק בכמה פגישות ולא שיתפתי אותו כי לא הרגשתי מספיק בטוחה לשתף במה שחוויתי. תמיד שמתי בצד מה שחוויתי ורציתי להיות חיים רגילים, לא חשבתי בהתחלה שזה נובע מזה ואז נפל לי האסימון שמה שחוויתי וההתעללות המינית הזו" (עמ' 16 ש' 24; עמ' 57 ש' 15; עמ' 65 ש' 20 ואילך). הפסיכולוג תמיר קירה אישר כי אכן לא עלה זכר לעבירות מיניות במהלך הטיפול במתלוננת (8/3).

43. המתלוננת סיפרה בחקירתה הנגדית כי שוחררה משירות צבאי על רקע נפשי, לאחר שהתעלפה ואושפזה בבית החולים. במהלך האשפוז הופנתה לפסיכיאטר בית החולים, ד"ר דרנל, אשר אבחן כי היא סובלת מחרדות, והתווה לה טיפול תרופתי בהתאם. המתלוננת ציינה כי לא סיפרה באותה העת לד"ר דרנל על הפגיעה המינית: "לא רציתי לשתף אף אחד בזה. אני עדיין לא הייתי בטוחה

עם עצמי שאני יכולה לעשות את זה, לספר ולשתף". המתלוננת הוסיפה ותיארה כי במהלך אותו האשפוז נפגשה עם קב"ן שגם אותו לא שיתפה בפגיעות שחוותה, ולאחר מכן הודע לה כי הוחלט לפטור אותה מהמשך השירות הצבאי על רקע נפשי. בדיעבד התברר כי המדובר היה בהתקף על רקע מחלת טרשת נפוצה, שהיא אובחנה כסובלת ממנה רק מאוחר יותר. (עמ' 41 ש' 5; עמ' 44 ש' 25 ואילך; עמ' 55 ש' 20, ש' 30).

הטריגר לחשיפה

44. המתלוננת סיפרה בעדותה בבית המשפט כי הטריגר שגרם לה לחשוף את הפגיעה המינית בה, הוא התנהלותו של הנאשם כלפי בת דודתם בת ה-12 במהלך אירוע משפחתי בפארק (להלן: "הטריגר").

"אני היה לי טריגר שגרם לי לפתוח את הנושא זה שהוא בא אחרי ניתוק של שנתיים בערך הוא בא לפארק שישבנו עם המשפחה והוא בא עם בת הזוג שלו וראיתי את בת דודה שלי יושבת עליו והוא מלטף לה את המותן. לא יכולתי לראות את זה (בוכה), היה לי מאוד קשה לראות את זה והחלטתי שאני לא מסוגלת נפשית להחזיק עוד את הזכרונות האלה, לא רוצה שעוד בנות יעברו את המעשים הללו וזהו... נזכרתי במה שאני עברתי איתו ולא רציתי שחס וחלילה היא עברה משהו איתו או שתעבור משהו". (עמ' 13 ש' 13).

--- סוף עמוד 11 ---

45. מהודעתה של המתלוננת במשטרה עולה כי האמור התרחש במהלך אירוע משפחתי שהתקיים בפארק, ביום העצמאות 2017: "... אחרי ששנתיים (הנאשם) לא דיבר עם המשפחה הוא בא לאיזה שעה עם אמא שלו וחברה שלו, אני זוכרת שהוא חיבק את בת דודה שלי בצורה נוראית ליטופים באגן ואז החלטתי כי קשה לי לוותר על זה כי הוא עובד במקומות עם ילדים". (נ/24 ש' 98).

גם במהלך ראיון עד, שנערך למתלוננת בפרקליטות לפני עדותה, ציינה את האירוע בפארק כטריגר ש"הציף לה את הזכרונות שלא הרפו" (נ/22, פס' 2).

חשיפת הפגיעות המיניות

גרסת המתלוננת

46. המתלוננת סיפרה בעדותה בבית המשפט כי חשפה את האירוע בפני אמה, אחותה (שמה הושמט), ובן זוגה של אחותה (שמו הושמט), בערב יום העצמאות (שחל באותה העת ביום 1.5.2017 ד.ע.). (עמ' 14 ש' 22 (להלן: "אירוע החשיפה").

47. מעדותה של המתלוננת עולה כי עוד טרם אירוע החשיפה סיפרה לאימה על אודות סוד שהיא נוצרת עמה ושאלן בכוונה לחשוף אותו: "...לא יכולתי לשאת יותר את הזכרונות ואמרתי לאמא שלי שיש לי סוד שילך איתי לקבר. היא אמרה לי על איזה סוד את מדברת? את רוצה לשתף אותי ואמרתי שאני לא מסוגלת אפילו להגיד וזה ילך איתי לקבר כי זה יעשה כאוס במשפחה". (עמ' 14 ש' 18).

בחלוף מספר ימים, בערב יום העצמאות סיפרה את שאירע: "...קיבלתי התקף חרדה מאוד קשה, לא יכולתי לנשום, רעדתי, בכי היסטרי, היו שם אחותי, בן הזוג שלה ואמא שלי, אחותי שאלה אותי אם אני עוברת משהו, התחלתי לבכות והיא שאלה אם מישהו נגע בי ומכאן הבכי התגבר ושהנהנתי שכן, אמא שלי עשתה אחד ועוד אחד שחיברה את הכאוס במשפחה והסוד שילך איתי לקבר ומה שאמרתי לה והיא אמרה לי, (האות הראשונה של שם הנאשם)...? כאילו התחלה של השם (שמו של הנאשם) ואז אני ואמא שלי אמרנו ביחד את השם של הנאשם) וזה בעצם איך שהסיפור התגלה" (עמ' 14 ש' 22).

48. המתלוננת תיארה את שארע באופן דומה גם בהודעתה במשטרה מיום 09.08.18 (נ/24 ש' 78). עם זאת במסגרת כל החקירה במשטרה לא ציינה המתלוננת כי אירוע החשיפה התרחש בערב יום העצמאות, וטענה כי חשפה את שארע בפני משפחתה בסוף חודש מאי 2017 (נ/23 ש' 379).

עדות אימה של המתלוננת

49. האם העידה גם היא בבית המשפט על אודות הסוד שהמתלוננת סיפרה לה שהיא נוצרת בליבה: "... שהיא השתחררה הביתה ולא היתה במסגרת צבאית היא היתה מתעוררת בלילה בצרחות

ובאחד מהתקפי החרדה של הלילה היא אמרה לי יש לי סוד שאני אקח אותו איתי לקבר. בהתקף נוסף היא אמרה לי יש לי סוד שיגרום כאוס במשפחה. ניסיתי לשאול אותה ולא לחצתי, שאלתי אם את רוצה לספר לי ובמה זה קשור והיא התחילה לצרוח ולא סיפרה, באותה תקופה היא קיבלה כדורי הרגעה (בוכה) " (עמ' 143 ש' 12).

--- סוף עמוד 12 ---

50. כמו כן תיארה האם את אירוע החשיפה אשר התרחש לטענתה בערב יום העצמאות. לדבריה, המתלוננת היתה בעיצומו של התקף חרדה, והיא (אחותה של המתלוננת) שהיו איתה כבר חשבו שמתרחש על רקע מיני. כשהמתלוננת נרגעה קצת "... (אחותה של המתלוננת) שאלה אותה תגידי לי אם מישהו נגע בך והיא הנהנה לחיוב. היא אמרה לה מישהו מהמשפחה או מבחוץ והיא לא ענתה ועשתה עם הראש לגבי משפחה שכן. היא לא רצתה להגיד שמות (אחותה של המתלוננת) אמרה לה את רוצה להגיד מי והיא אמרה לא ואני רק התאבנתי על הספה. אמרתי לה אם אני אגיד לך את האות הראשונה אנחנו נגיד את זה ביחד, אמרתי לה מתחיל ב(האות הראשונה של שם הנאשם) והיא צרחה והשתוללה, אמרתי לה (שם הנאשם) והיא אמרה לי כן ואמרתי לה שאני מאמינה לה ואז היא אמרה לי אמא אם את מאמינה לי ואמרתי לה פעם היה לך ספק והיא הגנה עליו ואמרה אתם לא תעשו לו כלום. אמרתי לה אנחנו לא נעשה לו כלום וזו תהיה החלטה רק שלך. (העדה פונה לנאשם ואומרת לו: תדע לך שהיא הגנה עליך) " (עמ' 143 ש' 18).

האם עמדה על גרסתה באשר לעיתוי החשיפה גם בחקירתה הנגדית, ואף פירטה כי באותו הערב שודרו בטלוויזיה תכניות אופייניות ליום העצמאות (עמ' 149 ש' 26 ואילך).

עדותה של אחותה של המתלוננת (שמה הושמט)

51. גם אחותה של המתלוננת, (שמה הושמט), אשר נכחה באירוע החשיפה ציינה כי אכן התרחש בערב יום העצמאות: "אחרי שהיא השתחררה היה ערב יום העצמאות היה זיקוקים וטקס בטלוויזיה. ישבנו אצל אמא שלי בבית, אני, (המתלוננת), אמא שלי (השם הושמט) בן הזוג שלי והיא קיבלה התקף חרדה נוסף, היסטריה, מחנק, היא לא יכלה לנשום עוד פעם התחיל להרדם לה קצת. כמה ימים לפני אמא שלי סיפרה לי (המתלוננת) אמרה לה שיש לה סוד שהיא לא מסוגלת לספר אותו כי זה יעשה בלאגן במשפחה, זה ישב לי בראש ובהתקף של יום העצמאות שאלתי אותה אם מישהו פגע בה והיא אמרה לי כן. שאלתי אותה מישהו נגע בך והיא אמרה לי כן, שאלתי אם זה היה מהמשפחה של אמא והיא אמרה שכן. אז אמא שלי שאלה אותה זה מתחיל ב(האות הראשונה של שמו של הנאשם) והיא אמרה כן, אמא שלי אמרה את השם רק עם השפתיים (שם הנאשם) והיא אמרה כן והתחילה לבכות בכי היסטרי, אני לא זוכרת דבר כזה שהיה. כמובן שהיינו בהלם מוחלט, זה מחולק. היינו בהלם שזה איך זה קורה במשפחה שלנו אך לא הייתי בהלם מוחלט מהשם. באותו יום היא לא סיפרה לנו פרטים גם לא לחצנו עליה מה קרה. היא אמרה שזה לא היה סתם נגיעה בציצי וזה היה באותו יום. לא לחצנו יותר מידי" (עמ' 108 ש' 1 ואילך).

מהלך הדברים בין אירוע החשיפה לבין הגשת התלונה במשטרה

52. המתלוננת העידה כי חשפה את פרטי הפגיעות בהדרגתיות "בהתחלה אמרתי למשפחה שלי, לאחותי ולאמא שלי כאילו ליטופים, שבוע לאחר מכן אמרתי להם שהיה מגע וכל פעם בהדרגתיות עד שסיפרתי על זכרונות של חדירות וסיפורים כאלה" (עמ' 16 ש' 22).

53. המתלוננת פירטה כי סיפרה תחילה לאביה, ולאחר מכן לבני המשפחה המורחבת וכן לחברתה הטובה (עמ' 16 ש' 1). עוד ציינה: "אחרי שבועיים שחשפתי את הסיפור החלטתי שכדאי

--- סוף עמוד 13 ---

שאמא שלו תדע מזה, אמא שלי הלכה עם אחותה (שמה הושמט) לספר ל(אמו של הנאשם) את הסיפור ואני שלחתי באותו רגע הודעה ל(נאשם). שלחתי לו שאני זוכרת הכל והוא עשה לי סימן שאלה, אמרתי לו שאני בתוך החדר שלך, דלת נעולה והוא רשם לי אני לא יודע על מה את מדברת ורשמתי לו שהוא יודע על מה אני מדברת ושלא רק אני כבר יודעת והוא אמר לי אני לא מבין על מה את מדברת" (עמ' 15 ש' 18).

54. לאחר שחשפה את המעשים בפני משפחתה, ולפני הגשת התלונה במשטרה, פנתה לד"ר דרנל פעם נוספת "בגלל חרדות וכדי לשנות את הכדורים" ואז חשפה בפניו, לראשונה, את הפגיעות המיניות. בנוסף חשפה את הפגיעה המינית בפני הרופאים שטיפלו בה במחלת הטרשת הנפוצה שאובחנה כסובלת ממנה, אשר טענו בדבר הקשר שבין התעללות שחוותה לפרוץ המחלה. היא הסבירה כי

בעבר לא שיתפה את גורמי הטיפול במה שחוותה והחליטה לשתפם אך לאחר החשיפה "כדי לעבור את התהליך הזה ולשתף מישהו באמת שידבר איתי ויגיד שכל מה שאני עוברת זה משהו שהוא תקין" (עמ' 55 ש' 1, 10; עמ' 56 ש' 1; עמ' 58 ש' 1).

לדברי המתלוננת בהמשך פנתה לטיפול בשל הפגיעה המינית אצל הפסיכולוגית הדס שטיינברג ושיתפה אותה בפרטיה ובזיכרונותיה. היא נפגשה עימה אחת לשבוע במשך 6-8 חודשים לערך וסיימה את הטיפול בעקבות אשפוז למשך חודשיים, לאחר התקף נוסף של הטרשת הנפוצה. (עמ' 88 ש' 16; עמ' 101 ש' 13; עמ' 102 ש' 12).

55. בנוסף פנתה למרכז לסיוע לנפגעות תקיפה מינית בתל אביב, כשלושה שבועות לפני הגשת התלונה (עמ' 65 ש' 4). בחקירה החוזרת הבהירה כי פנתה על מנת לקבל ייעוץ טרם הגשת התלונה, לרבות באשר למהות ההליך המשפטי שתיאלץ להתמודד עימו וכן על מנת לוודא כי תקבל ליווי מצדם (עמ' 102 ש' 23).

התלונה במשטרה

56. התלונה במשטרה הוגשה ביום 9.8.18. המתלוננת הסבירה כי השיהוי בהגשת התלונה (במשך למעלה משנה מאז אירוע החשיפה הנוטע), נבע מכך שתחילה כלל לא התכוונה להגיש תלונה במשטרה: "כי קראתי פוסטים וקראתי סיפורים של בנות שאמרו שהחקירות במשטרה היו מזויזעות והכניסו אותן לעבור את האונס והסיפור שוב, כך שמאוד פחדתי מאיך שזה יקרה ואיך שהמצב במשטרה יהיה. גם בהתחלה חשבתי שאני אשמה בסיפור הזה, לא היה לי את הכוח להגיש את התלונה וכעבור בערך 9, 10 חודשים אפילו שנה הגשתי תלונה, החלטתי להגיש את התלונה" (עמ' 15 ש' 11). במהלך עדותה שבה המתלוננת וציינה כי אילו הנאשם היה מכיר באחריותו למעשים ומתנצל בפניה, לא היתה מגישה תלונה כלל (עמ' 43 ש' 8; עמ' 77 ש' 8; עמ' 81 ש' 8).

דין והכרעה

57. לאחר בחינת הראיות והמסמכים שהוגשו, שמיעת העדים, ובמכלול הנסיבות, אציע לחבריי להרכב לקבוע כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירות המיוחסות לו.

--- סוף עמוד 14 ---

58. כאמור לעיל, אין בהכרעה זו כדי להוות כל קביעה עובדתית כי המתלוננת שיקרה והעלילה עלילת שווא על הנאשם או כי העדפתי את גרסתו על פני זו של המתלוננת. אף המניע שבבסיס טענת העלילה, אינו עומד במבחן ההיגיון והשכל הישר (ר' ע"פ 8120/19 משה יצחק וייספי נ' מדינת ישראל, פס' 16 (02.12.21); ע"פ 8050/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 40 (31.10.18) וההפניות שם).

59. עדותה של המתלוננת עוסקת בריבוי מעשים מיניים שהתפרשו על פני תקופה ממושכת, החל מהיותה רכה בשנים, ואין לצפות כי תהא חפה מסתירות ואי דיוקים שהם, כפי שאכן התגלו במהלך עדותה.

בהקשר זה הוכר בפסיקה כי מטבע הדברים הזיכרון האנושי אינו מושלם ואין לצפות לתיאור מדויק ודקדקני, או כי כלל המועדים יהיו זכורים לקורבן עבירות מין כהווייתם, ודי כי ליבת העדות תהא מהימנה. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בע"פ 1987/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 9 (4.6.2019): "הגישה הראייתית הנהוגה בעבירות מין, ובעבירות מין במשפחה בפרט, היא שאין לדקדק בפרטי העדות, וניתן להסתפק בגרעין האמת המצוי בה, ולעיתים אף בגרעין הקשה בלבד. זאת, גם כאשר העדות לוקה בבלבול, באי-דיוק, ובחוסר בהירות".

60. בעדותה של המתלוננת ניכר אכן "גרעין האמת", לגבי עצם הפגיעה המינית. ואולם נוכח מכלול הטעמים שיפורטו להלן, קם ספק האם המעשים בוצעו בתקופה הרלוונטית, כמיוחס לנאשם בכתב האישום.

ויצוין כי גם אם אין די בכל טעם כשלעצמו, הרי שיש בהצטברותם גם יחד כדי להקים ספק סביר.

61. הנאשם הואשם, כמפורט לעיל, רק במעשים המיניים שבוצעו בתקופה הרלוונטית, קרי מיום 14.12.08 ועד לשנת 2010, החל מחודשיים לאחר הגיע הנאשם, לילד 15.10.90, לגיל הבגרות. לא

הוצג אישור יועמ"ש הנדרש לצורך העמדה לדין של מי שביצע עבירות בהיותו קטין וחלפה שנה ממועד ביצועו, וממילא לא ניתן היה להרשיעו בכל עבירה שביצע בהיותו קטין, אף אם הוכח כי המעשים המיוחסים לו בוצעו בתקופה מוקדמת יותר על ציר הזמן.

62. בהיעדר אישור יועמ"ש כמתחייב, מקבל עיתוי ביצוע המעשים על ידי הנאשם מעמד בכורה, ואין מנוס משימת דגש רב על מידת הדיוק ואוטנטיות זיכרונה של המתלוננת בכלל, ובדבר המועדים בהם בוצעו המעשים בפרט, וכפועל יוצא מכך גילו של הנאשם באותה העת. וביתר שאת, בהיות עדותה של המתלוננת על אודות המעשים ועיתוי ביצועם, עדות יחידה, שהלכה היא כי על בית המשפט לבחון אותה בקפידה יתרה.

63. בסופו של יום, לא עלה בידי לקבוע כי התביעה הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לספק סביר, בהתבסס על עדותה של המתלוננת בלבד, וזאת בעיקר בכל הנוגע לעיתוי ביצוע המעשים בתקופה הרלוונטית.

--- סוף עמוד 15 ---

הטעמים שבהצטרבותם מבססים את הספק הסביר

באשר לכבישת התלונה

64. המתלוננת חשפה את שארע רק בעת היותה כבת 19, בחלוף שנים ארוכות מאז קרות המעשים, שהסתיימו לטענתה בהיותה כבת 12.

כבישת תלונה בדבר עבירות מין, וביתר שאת כאלה הנעברות בתוך התא המשפחתי, מהווה דינמיקה מוכרת בפסיקה, כפי שנקבע לדוגמא בע"פ [420/09 פלוני נ' מדינת ישראל](#), פסקה 73 (23.11.2009):

" **אחד המאפיינים המיוחדים של עבירות המין במשפחה היא חשיפה ודיווח מאוחרים של ביצוע העבירות, לעיתים שנים רבות לאחר שנפגע העבירה היה לבוגר. הדיווח המאוחר נובע מהדינאמיקה המיוחדת של עבירות המין במשפחה, שבהן, פעמים רבות, נפגע העבירה נתון במשך שנים רבות לשליטתו ולמרותו של הפוגע, ממנגנוני ההדחקה האופייניים לעבירות אלה ומחששו של נפגע העבירה שחשיפת העבירה עלולה להביא ל'פירוק' של התא המשפחתי. גורמים אלו ואחרים מונעים מנפגע העבירה להתלונן סמוך לביצוע המעשים, קשים ככל שיהיו... תופעת כבישתן של עדויות הינה חזון נפרץ כאשר מדובר בעבירות אלימות ומין במשפחה – קל וחומר עבירות שבוצעו כלפי קטינים, ואין בכבישה עצמה כדי לפגוע במהימנות עדותו של נפגע העבירה כאשר ישנו הסבר מניח את הדעת להשעיית התלונה ולגילוייה דווקא במועד הרלוונטי... "**

65. הסבריה של המתלוננת בדבר כבישת התלונה לאורך השנים, לפיהם נמנעה מלספר לבני משפחתה על מנת לשמור על כבודו ו"תדמיתו" של הנאשם, לאור תחושות האשמה שחשה ונוכח ציוויו המוקדם של הנאשם שלא תספר על הדברים לאיש, מקובלים עלי, ומהווים דינמיקה מוכרת בפסיקה. משנמנעה מלספר לבני משפחתה ובחרה שלא "לפתוח" את הסיפור, ניתן להבין מדוע שמרה על הדבר בסוד גם מפני הגורמים המקצועיים אותם פגשה לאורך השנים, ולא חשפה בפניהם את הגורם, לגרסתה, למצבה הנפשי.

66. ואולם, גם אם הסברה של המתלוננת לכבישת התלונה לאורך השנים מניח את הדעת, הרי שקם ספק באשר להסבר שניתן לעיתוי חשיפת המעשים, על רקע הטריגר שתואר על ידה, שארע לגרסתה אחר מועד אירוע החשיפה.

67. כאמור לעיל, מדברי המתלוננת בהודעותיה במשטרה עולה כי הטריגר ארע במהלך מפגש משפחתי שנערך בפארק ביום העצמאות 2017 (נ' 24/98).

--- סוף עמוד 16 ---

מעבר למתלוננת שמאשרת קיומו של מפגש משפחתי ביום העצמאות, גם הנאשם בעדותו עמד על כך שאכן התקיים מפגש בפארק ביום העצמאות במהלכו נפגש עם המשפחה לאחר היעדרות של כשנתיים ממפגשים כאמור (עמ' 248 ש' 17 ואילך). גם אימו של הנאשם (שמה הושמט) מאשרת זאת (עמ' 275 ש' 15 ; עמ' 290 ש' 20).

כמו כן קיימים אף מסרונים מקבוצת הוואטסאפ המשפחתית המעידים על הכנות שערכה המשפחה, לרבות משפחת המתלוננת והמתלוננת עצמה, לקראת קיומו של מפגש בפארק ביום העצמאות כשהאחרונים שבהם מיום 1.5.2017, יום לפני האירוע המתוכנן (37/ג).

68. באשר לעיתוי אירוע החשיפה, המתלוננת ציינה אמנם בהודעתה במשטרה כי חשפה את שארע בפני משפחתה בסוף חודש מאי 2017 (37/ג ש' 23). ואולם בסופו של יום כלל עדי התביעה שנכחו באירוע החשיפה, לרבות המתלוננת עצמה, מציינים כי התקיים **בערב יום העצמאות 2017**, ולכאורה לפני קרות הטריגר. (עמ' 14 ש' 22).

69. גם כשנשאלה המתלוננת מפורשות בחקירתה הראשית כיצד ממוקם אירוע החשיפה ביחס לטריגר על ציר הזמנים, השיבה באופן לאקונוי כי **"אני לא זוכרת אם זה היה בחג שהלכנו לפארק"**, ואף ציינה כי בין האירועים חלפו **כמה חודשים** (עמ' 14 ש' 28).

70. בסופו של יום, עניין זה לא הוברר לאשורו בראיות התביעה. על כן התשתית הראייתית הקיימת מוטלת בספק, ואינה מאפשרת קביעת ממצאים חד משמעיים בעניין החסר שהעלתה המתלוננת בדבר עיתוי חשיפת הפגיעה, כמתחייב על פי ההלכה הפסוקה בעת שישנה "כבישה" כבעניינו ומטילה צל על מהימנות עדות המתלוננת.

הטענות בדבר אותנטיות הזיכרון של המתלוננת

71. בניסיון לערער את מהימנותה של המתלוננת הקדישה ההגנה חלק ניכר מחקירתה הנגדית לבחינת איכות זיכרונה. ההגנה טענה בסיכומיה שבעוד שהמתלוננת לא זכרה אירועים משמעותיים בעברה שאינם קשורים בתלונתה, זכרה לפרטי פרטים את סדר מעברי הדירות של הנאשם ומשפחתו. בהקשר זה טענה ההגנה כי זיכרונה של המתלוננת **אינו אותנטי**, אלא בא לעולם במסגרת תכנון ו"בניית התיק" נגד הנאשם. ההגנה ביקשה להיבנות בעניין זה, בין היתר, מהמסרון ששלח אביה של המתלוננת לנאשם ואשר הסתיר את קיומו ובו אמר לנאשם: **"ימדופיל מנייק אתה תכנס לכלא עוד קצת בונים לך את התיק"** (הודעת טקסט מ(אבי המתלוננת) לנאשם מיום 02.03.18). (11/ג).

72. ההגנה סמכה ידיה בטענה זו על השיחוי הממושך בהגשת התלונה, שבמהלכו אספו המתלוננת ומשפחתה ראיות אשר יסבכו את הנאשם ויתנו לתלונה הכוזבת אחיזה במציאות על ידי מיקום המעשים על ציר הזמנים. בהקשר זה נטען כי נעשה שימוש במידע שדלו מהתיק הרפואי של המתלוננת, במידע באשר למועדי מעברי הדירות של הנאשם ומשפחתו, שהתקבל באמצעות תחקורה של אימו, במהלך שיחה שקיימה איתה אימה של המתלוננת ובה נטלה חלק גם אחותן (שמה הושמט) (להלן: **"השיחה המשולשת"**) וכן במידע שביררר עובר להגשת

--- סוף עמוד 17 **---**

התלונה בדבר מועדים בהם שודרו תכניות טלוויזיה, דוגמת **"לגעת באושר"**. המידע הנ"ל נוצל להצגת מצג שווה לפיו המתלוננת זוכרת באופן אותנטי את מועדי הפגיעות בה לאורך השנים, וכפועל יוצא מכך את גילו של הנאשם באותה העת.

השיחוי בהגשת התלונה

73. בין מועד החשיפה הנטען ביום 1.5.17, ועד מועד הגשת התלונה ביום 9.8.18, חלפו כשנה ו-3 חודשים, המהווים שיחוי ניכר לכל הדעות.

74. המתלוננת הסבירה כי התלבטה אם להגיש תלונה במשטרה אם לאו, נוכח ההשלכות הנובעות מהליך הרה גורל זה, וכן שבה וציינה כי היתה מסתפקת בהתנצלותו של הנאשם תוך לקיחת אחריות על המעשים. המדובר בפגיעה מינית בתוך המשפחה על כל המשתמע מכך, ובשימת לב להשלכות שנגרמו בפועל מהחשיפה, קרי- הנתק המשפחתי והכאוס הרב שהיא עוררה, הסברים אלה מקובלים עלי. אף מצאתי כי פנייתה למרכז לסיוע נפגעות תקיפה מינית לפני הגשת התלונה במשטרה, כמו גם העובדה ששיתפה גורמי מקצוע בפגיעה המינית שחוותה, רק בשלב זה, אינם חורגים מהמקובל ונעשו לשם קבלת תמיכה וסיוע בגיבוש עמדתה.

75. עם זאת, בסופו של יום אין חולק כי במהלך פרק הזמן שחלף עד להגשת התלונה נעשו פעולות מסוימות, ובין היתר המתלוננת ואימה עיינו בתיק הרפואי של המתלוננת; התקיימה ה"שיחה

המשולשת" במהלכה דלתה האם פרטים מאימו של הנאשם על מעברי הדירות של המשפחה, ובני המשפחה ביררו באילו מועדים שודרו תוכניות טלוויזיה רלוונטיות לגרסת המתלוננת.

76. אמנם אין בכך כדי לקבוע פוזיטיבית שמדובר על "בניית תיק" כטענת ההגנה ואולם לא מן הנמנע כי זיכרונה של המתלוננת בדבר מועדי הפגיעות, וכתוצאה מכך גילו של הנאשם באותה העת, הושפע בצורה כזו או אחרת מהמידע אליו נחשפה בפרק הזמן שבין החשיפה להגשת התלונה. על כן גם מטעם זה קם ספק באשר לגילו של הנאשם בעת ביצוע המעשים, ובדבר אותנטיות זיכרונה של המתלוננת, והכל כפי שיפורט להלן.

באשר לתיק הרפואי

77. מחקירתה הנגדית של המתלוננת עלה כי במהלך פרק הזמן שאחרי החשיפה ולפני הגשת התלונה קיבלה לידיה את תיקה הרפואי ועיינה בו ולאחר מכן עיינה בו גם אימה. המתלוננת אישרה כי עיינה בכל תיקה הרפואי, וחפשה בו אירועים הקשורים בפגיעה מינית של הנאשם, כדוגמת תלונותיה על גרד ואדמומיות (עמ' 69 ש' 8 ואילך; עמ' 70 ש' 3 ואילך).

78. אמה של המתלוננת סיפרה אף היא בעדותה כי לאחר החשיפה הזמינה את תיקה הרפואי של המתלוננת ועיינה בו: "אני זוכרת שאחרי הגילוי הזמנתי את התיק הרפואי שלה כי פתאום עלה לי כל הפעמים שהייתי אצל הרופא בגלל איברי המין, היה גרד, אדמומיות, דלקות, זה היה לפחות 14 פעמים כי ראיתי בתיק הרפואי, זה היה בגיל 4 וחצי, גיל תשע, עשר וכל פעם הרופא היה אומר לי תולעים שלמעשה אף פעם הוא לא ראה תולעים, אמרתי לו אתה בטוח שזה תולעים והוא אמר אין סיבה אחרת ונתן לי רומוקס. הוא כל הזמן אמר אין סיבה אחרת". (עמ' 146 ש' 1).
כן ציינה: "היא סיפרה שהוא ישב לה החזה והיה לה קשה לנשום

--- סוף עמוד 18 ---

וראיתי את זה גם בתיק הרפואי שלקחתי אותה כאבים באזור הגב והחזה. הוא אמר לי שזה סוג של שריר או חבלה. אני לא זוכרת באיזה גיל זה היה" (עמ' 147 ש' 3).

האם אף אישרה בסופו של יום בעדותה כי הזמנת התיק נעשתה, בין היתר, לצורך תלונה עתידית, היה ותחליט המתלוננת לעשות כן: "...מן הסתם חשבת אם (המתלוננת) תתחרט ותרצה כן להגיש תלונה שיהיה לי את התיק הרפואי, חשבת על זה, אני מודה... אני לא חושבת שצריך להיות אינטליגנט גדול כדי להבין שהפגיעות היו באיברי הגוף ואם היו ביקורים קודמים אצל רופא משפחה שהיו קשורים לאיברי המין או פי הטבעת, אז הדברים קשורים זה לזה" (עמ' 151 ש' 23 ואילך; עמ' 153 ש' 4).

באשר לשיחה המשולשת

79. השיחה המשולשת התקיימה ביום 8.8.17. ההקלטה המתעדת אותה אותרה על ידי אימה של המתלוננת רק בסוף שמיעת הראיות, ובעקבותיה נקראה האם לעדות פעם נוספת. בעדות זו אישרה בסופו של יום, כי ניסתה לברר את גילו של הנאשם במהלך השיחה: "אני ואחותי בחודשים שלפני יש לך בראש בן כמה הוא היה, מה היה, איפה הוא היה. (המתלוננת) סיפרה לי שהפעם האחרונה היתה ב(רחוב הרלוונטי) ושהיא העזה פעם ראשונה להגיד לו לא, אני ידעתי שהוא היה חייל כי אתה זוכר שהייתי לוקחת אותך הרבה פעם בבקרים לתחנה (פונה לנאשם), רציתי להיות בטוחה בשנים. שאלתי את (אמו של הנאשם) בן כמה היה (הנאשם) שגרתם ב(רחוב הרלוונטי), סליחה שאלתי אותה באיזה שנה גרתם ב(רחוב הרלוונטי)" (עמ' 309 ש' 1).

ראו בעניין זה גם תמלול הקלטת השיחה המשולשת (ת/18 עמ' 1 ש' 1): "לא, זה התחיל לא מ(הרחוב הרלוונטי)".

80. כן אישרה דבר קיומה של שיחה בינה לבין אימו של הנאשם עוד טרם השיחה המשולשת, ובה ניסתה לברר מועדים רלוונטיים: זה היה לפני שסיפרתי לה, ביום ההולדת שלי בבית של אחי (שמו הושמט). שאלתי אותה מתי עזבת את (הרחוב הרלוונטי)... אמרתי קודם שמרגע ש(המתלוננת) סיפרה לי את זה רציתי להבין אם קרה, איפה קרה, מה היו הגילאים, שהיא אמרה בפעם האחרונה שזה היה ב(רחוב הרלוונטי) שאלתי את (אמו של הנאשם) מתי עזבתם את (הרחוב הרלוונטי)" (עמ' 310 ש' 2, עמ' 25).

81. בנוסף אישרה כי מצאה חשיבות בבירור האם הנאשם היה בגיר או קטין בעת ביצוע המעשים: "שאלתי את (אמו של הנאשם) רק על (הרחוב הרלוונטי) כי רציתי לדעת אם (הנאשם) היה קטין או בגיר בזמנו, אני זכרתי שהייתי לוקחת אותו חייל לתחנה המרכזית והוא היה בגיר. שאלתי את (אמו של הנאשם) כדי לאמת לעצמי בראש את השנים" (עמ' 311 ש' 1).

באשר לתכנית "לגעת באושר"

82. מתמלול השיחה המשולשת עולה כי אימה של המתלוננת אמרה במהלכה: **"יש זיכרון כי היא מתארת את... היא תיארה לה את הכרית שהיתה על הזה של (א) עם תכנית טלוויזיה**
--- סוף עמוד 19 ---

ששודרה באותו רגע בטלוויזיה ועשו השוואות בין התכניות לבין התאריכים כאילו." (ת/18, עמ' 1 ש' 4).

מחקירתה הנגדית של אם המתלוננת עולה כי היא, אבי המתלוננת (שמו הושמט) ואחותה (שמה הושמט), הם אלה שעשו את השוואות בין התכניות לתאריכים, בציינה: **"ניסינו לבדוק את זה"**, וזאת בהמשך לפרטים שסיפרה לה המתלוננת (עמ' 312 ש' 11 ואילך).

זיכרונה של המתלוננת בדבר עיתוי הפגיעות המיניות

83. מעדותה של המתלוננת עולה כי האירועים המיניים ומועד התרחשותם אכן זכורים לה לפי **"תקופות בחיים ולפי בתים שהמשפחה שלו עברה ולפי סיטואציות כמו טלוויזיה ודברים כאלה"** (עמ' 8 ש' 23). גם בחקירתה הנגדית אישרה המתלוננת כי זוכרת את גילה בעת קרות המעשים **"לפי תוכניות טלוויזיה, תקופות בחיים שעברתי, נגיד היה את התוכנית בטיטו סדרת טלנובלה ספרדית ואני זוכרת שזה היה ב(רחוב הרלוונטי) ואני ו(א') רקדנו את השירים של הסדרה ואני יודעת להגיד לפי זה את הגיל"**. (עמ' 27 ש' 11).

84. **המתלוננת פירטה את הדירות** בהן התגורר הנאשם לאורך השנים, ומה היה גילה באותה העת: המתלוננת ציינה כי במועד קרות האירועים בתקופה המוקדמת, **כאשר היתה בת 4**, התגורר הנאשם ברחוב **(הכתובת הושמטה) בעיר ראשון לציון** (עמ' 8 ש' 25; נ/25 ש' 38). **בעת היותה בת 6**, הוריו של הנאשם התגרשו ואמו של הנאשם יחד עם ילדיה עברו להתגורר **בבית הסבתא**, וגם שם היה לנאשם חדר לעצמו **(נ/23 ש' 92)**. כשהייתה **בת 7** והשתתפה בחוג "חדר כושר", התגורר הנאשם **בשיכון המזרח**, אך אינה זוכרת את שם הרחוב (עמ' 24 ש' 29). בדומה, ציינה במשטרה כי **"בגיל 7 הייתי בבית אחר בשיכון המזרח לא זוכרת את הרחוב יכולה להצביע על הבית"** (נ/25 ש' 65). כך ציינה: **"בגיל 7 שלי הם עברו דירה וגרו בשיכון, אני לא זוכרת את הכתובת והם לא היו שם הרבה זמן"** (נ/23 ש' 123), ובנוסף: **"אני יודעת שהיה רצף אירועים אחרי שהם עברו לבית בשיכון, מהבית של סבתא, וזה המשיך אח"כ גם לבית ב(רחוב הרלוונטי)"** (נ/23 ש' 163).

באשר לדירה ב**(רחוב הרלוונטי)**, מקום התרחשות האירועים בתקופה הרלוונטית, תיארה המתלוננת בהודעתה במשטרה כי משפחתו של הנאשם עברה להתגורר שם כשהיא הייתה **בת 10** (נ/23 ש' 156), ובעדותה בבית המשפט ציינה כי עברו לשם כשהייתה **בת 9-10** (עמ' 27 ש' 9). האירוע האחרון התרחש ב**(רחוב הרלוונטי)**, כשהייתה לקראת גיל 12 **"כי (הנאשם) ו(אמו) של הנאשם) דיברו על מעבר דירה"** (נ/23 ש' 325, ש' 329). המעשים נפסקו **"כאשר הם ארזו את הבית ב(רחוב הרלוונטי) כאשר הם התכוונו לעבור..."** (נ/24 ש' 59). בפעם הראשונה שסירבה לנאשם היא הייתה גדולה, **לקראת גיל 12**, הנאשם היה באמצע השירות ומשפחתו התארגנה לעבור דירה **(הרחוב הרלוונטי) ל(הכתובת הושמטה) (נ/23 ש' 352)**. לסיכום, האירועים ב**(רחוב הרלוונטי)** התרחשו כשהיא הייתה **בת 10-11** ונמשכו עד תחילת גיל 12 (נ/23 ש' 326).

--- סוף עמוד 20 ---

בנוסף תיארה ניסיון לביצוע מעשה מצד הנאשם, שקרה בדירה ב**(הכתובת הושמטה)**, כשהייתה **בת 11-12** (נ/24 ש' 60). הנאשם היה אז לקראת סוף השירות שלו (נ/23 ש' 364). כך ציינה כי כשהוריה התגרשו, והיא הייתה **בת 14**, התגורר הנאשם ב**(שם הרחוב הושמט)** (עמ' 29 ש' 15).

85. עיון בהסכמי השכירות (נ/36), שהוגשו מטעם ההגנה, מעלה כי הנאשם ומשפחתו עברו דירות רבות לאורך השנים:

- 10.10.2005 עד 10.10.2006 התגוררה משפחתו ברח' **(הושמט)** בעיר ראשון לציון.
- 10.10.2006 עד 10.10.2008 התגוררה משפחתו ברח' **(הושמט)** בעיר ראשון לציון.
- 02.10.2008 עד 01.10.2009 התגוררה משפחתו ב**(רחוב הרלוונטי)** בעיר ראשון לציון.
- 02.10.2009 עד 01.10.2010 התגוררה משפחתו ברח' **(הושמט)** בעיר ראשון לציון.

86. בניגוד למתלוננת, לא עלה בידי הוריה לזכור במפורש את סדר מעברי הדירות. אמה של המתלוננת ציינה **"אני לא יכולה להגיד בכל שנה איפה היא גרה... הם עברו הרבה דירות"** וכשנשאלה האם זוכרת מה היה סדר מעבר הדירות שלה בציינה: **"לא זוכרת"** (עמ' 171 ש' 4, ש' 8). גם האב ציין בהקשר זה כי זוכר את הדירות בהן התגוררו בפועל אך לא את המועדים בהם התגוררו בכל אחת מהדירות (עמ' 211 ש' 24 ואילך).

87. אין להתעלם מכך שאל מול הידע שהפגינה המתלוננת בכל הנוגע למועדי מעברי הדירות של הנאשם בהיבט הפגיעה המינית, עלה מחקירתה הנגדית של המתלוננת כי התקשתה לזכור פרטים אחרים ממהלך חייה, אשר חלקם אף מרכזיים ומשמעותיים, והתרחשו לאחר התקופה הרלוונטית. לדוגמה, לא עלה בידי המתלוננת לציין שמות של מורים שלימדו אותה בתיכון ובחטיבה הצעירה (עמ' 19 ש' 30 ואילך; עמ' 20 ש' 7). כמו כן, לא עלה בידה לנקוב בתאריך המדויק של גיוסה לצבא ואף טענה בשנה: **"2018, 2016, 2018. הייתי שלושה חודשים בצבא, אני לא זוכרת בדיוק מתי התגייסתי, אני זוכרת שזה היה בספטמבר, לא זוכרת את השנה"** (עמ' 41 ש' 8). בהקשר זה גם לא זכרה את שמה של המפקדת שלה בצבא, אשר באה לבקרה בביתה לאחר שחרורה (עמ' 44 ש' 8). בנוסף, לא עלה בידי המתלוננת לנקוב בשנה בה עזב אביה את הבית, במועד הגירושין מאימה ובגילה המדויק באותה העת (עמ' 29 ש' 11; עמ' 40 ש' 26).

88. כאמור, המתלוננת טענה בנוסף כי זכרה את מועדי ביצוע המעשים על סמך תכניות טלוויזיה ששודרו באותה העת. בין היתר ציינה בעדותה כי בחדרו של הנאשם הייתה כרית בצורת לב של הסדרה **"לגעת באושר"**, ואשר השתמש בה לצורך הסתרת המעשים מעינייה באחת ההזדמנויות בתקופה המוקדמת, בעת היותה כבת 4-5 (עמ' 25 ש' 27).

כשהוטח במתלוננת כי בניגוד לדבריה, הסדרה שודרה כשהייתה בת 3, השיבה המתלוננת: **"אולי שידורים חוזרים"** (עמ' 27 ש' 17). בהמשך חקירתה הנגדית עמדה המתלוננת על גרסתה כי **---**
סוף עמוד 21 ---

האירועים קרו בעת היותה כבת 4, ואולם כשנשאלה איך יכולה לדעת את גילה באותה העת השיבה **"לפי הסדרה"** (עמ' 27 ש' 21 ואילך; עמ' 28 ש' 20).

89. ממכלול האמור קיים ספק בדבר אותנטיות זיכרונה של המתלוננת בדבר המועדים המדויקים בהם בוצעו המעשים המיניים, וכפועל יוצא מכך באשר לגילו של הנאשם בעת ביצועם, ולא מן הנמנע כי הזיכרון הושפע במידה כזו או אחרת מהמידע שהתקבל טרם הגשת התלונה, במסגרת הפעולות שננקטו על ידי המתלוננת ובני משפחתה, במהלך השיהוי.

מידת הודאות של המתלוננת בזיכרונותיה

90. המתלוננת העידה כי היא בטוחה בזיכרונותיה בדבר הפגיעה המינית וסומכת עליהם: **"רמת הביטחון שלי מאוד גבוהה לגבי כל האירועים"** (עמ' 43 ש' 12), וכי תמיד ידעה לאורך כל השנים כי נפגעה מינית על ידי הנאשם, אך **"שמתי את זה בצד כדי לחיות, ניסיתי לשים בצד"** (עמ' 32 ש' 28). לדבריה, הפסול שבמעשים התחוויר לה רק בגיל 8 בעקבות שיעורי מיניות שהועברו בבית ספרה ואולם מאז ומתמיד זכרה את שארע ואת תחושותיה במהלכם, כבלתי נעימים וכואבים (עמ' 33 ש' 9).

91. במהלך עדותה של המתלוננת בנוגע לשחרורה מהצבא, ציינה המתלוננת: **"... צצו חוויות לא טובות מהצד של הפוגע"**. משנשאלה על הביטוי **"צצו"** השיבה: **"השתמשתי במילה לא נכונה. כמובן שהכחשתי כל השנים ושמתי אותן בצד, כל השנים הזיכרונות עולים וצפים, ויש טריגרים קטנים במהלך השנים"** (עמ' 42 ש' 8 ואילך).

92. בהמשך סיפרה המתלוננת כי נזכרה לאחר הגשת התלונה באירוע מיני שהתרחש בהיותה בת 5-6. לדבריה, נזכרה בו בפתאומיות בעקבות טריגר כלשהו שלא יודעת לומר מהו. כשנשאלה איך יודעת להבחין בין זיכרון פתאומי שאכן התרחש לבין זיכרון פתאומי שלא התרחש השיבה: **"אני יודעת מה אני אומרת ומה אני זוכרת"** (עמ' 42 ש' 19; עמ' 85 ש' 22; עמ' 87 ש' 26; עמ' 89 ש' 23 ואילך; עמ' 103 ש' 19 ואילך). בהקשר לכך ציינה: **"היו זכרונות שלקח לי זמן להיזכר בפרטים, היו אירועים שלקח לי זמן והיו אירועים שזכרתי מלכתחילה"** (עמ' 89 ש' 21).

93. לא מצאתי לקבל טענת ההגנה בסיכומיה כי זיכרונה של המתלוננת הוא **"בלתי רציף ומודחק"**. מעדותה של המתלוננת עולה כי אירועי הפגיעה נחרטו בזיכרונה ואין בעובדה שזכרה במעשים נוספים, כשלעצמה, כדי להעיב על מהימנותה.

94. בצד האמור, מעדותה עולה כי חיפשה **חיזוקים חיצוניים ואובייקטיביים**, לא רק עבור המשטרה ובית המשפט, אלא אף עבור עצמה, וזאת באופן המקשה על היכולת לקבוע ממצאים עובדתיים במידה הדרושה בפלילים, על סמך זיכרונותיה, ולמצער בכל הנוגע למועדים בהם התרחשו הפגיעות המיניות, שכפי שפורט לעיל הם מהותיים לקביעת אשמת הנאשם, אם היה בגיר או קטין.

95. המתלוננת העידה כי נכנסה לתיקה הרפואי בטרם הגשת התלונה במשטרה. כשנשאלה מדוע עשתה כן השיבה: **"אני זכרתי ש(הנאשם) חדר אלי לפי הטבעת וזכרתי שהייתי אצל הרופא**

--- סוף עמוד 22 ---

אז פשוט חישבתי את הזמנים וזה יצא נכון אז נכנסתי וראיתי שזה כן קרה... זו היתה הוכחה למה שחשבתי וזכרתי" (עמ' 69 ש' 16 ואילך). המתלוננת אישרה כי חיפשה בתיקה הרפואי אירועים הקשורים בפגיעה מינית אפשרית של הנאשם, וציינה בהקשר זה: **"אני זכרתי את המקרים האלה שהיה לי גרד אדמומיות והכל זה מה שהוכיח לי את הענין שזה ממנו"** (עמ' 70 ש' ואילך).

96. בנוסף, המתלוננת אמרה לחוקרת לאחר העימות עם הנאשם כי הבינה שהיא דוברת אמת נוכח העובדה שהנאשם איבד את עשתונותו במהלך העימות איתה, כדבריה: **"כאן אני הבנתי שמה שאני אומרת הוא אמת"**. (29/מ, ש' 19-21). המתלוננת בעדותה הסבירה את הדברים בציינה: **"זה נתן לי את הגושפנקה... תמיד חשבתי שאולי זה לא היה יכול לקרות כאילו שמה שקרה לי, זה לא יכול להיות אמיתי המצב הזה... תמיד ידעתי שזה קרה, פשוט זה נתן לי חותמת שאם חשבתי לפעמים שזה באמת לא היה יכול לקרות אז זה נתן לי את החותמת שזה קרה"**. בהמשך חקירתה הנגדית הבהירה המתלוננת כי זה ברור לה כי הדברים קרו, אך התכוונה שהיה לה קשה להאמין שכן משפחה קרוב יעשה לה מה שעשה: **"תמיד יש לך חששות מצד אחד אתה אומר לעצמך אבל אני זוכרת את זה, אני זוכרת שזה קרה ויודעת בוודאות שזה קרה. מצד שני אתה אומר לעצמך רגע, איך בן אדם כזה יכל לעשות לי את זה, תמיד את החששות האלו"** (עמ' 86 ש' 1 ואילך).

97. גם באשר לאירוע הנוסף שזכרה בו רק לאחר התלונה, אישרה המתלוננת בסופו של יום כי פנתה לאמה על מנת לוודא עימה כי אכן בגילאים הרלוונטיים, היו ברשותה הבגדים שהזכירה, ומשאישרה זאת אימה הבינה: **"...שזה לא דמיון"**. בעקבות האמור נשאלה המתלוננת האם הייתה משוכנעת בקרות האירועים לו אימה הייתה משיבה בשלילה, ולכך השיבה: **"אין לדעת"**. (עמ' 90 ש' 2 ואילך).

98. מן האמור לעיל עולה כי מידת הוודאות של המתלוננת בקרות מלוא האירועים ובמועדים הרלוונטיים, אינה כזו המאפשרת לקבוע ממצא מעבר לספק סביר, למצער ביחס לעיון המועדים לתקופה בה היה הנאשם בגיר. יש לזכור כי מבחינת המתלוננת סיפור חייה והחוויות שחוותה הם המשמעותיים ולא דווקא המועדים בהם אירעו. ואולם לצורך בחינת אשמת הנאשם עלי לקבוע ממצא עובדתי לפיו המעשים המיניים שפורטו על ידי המתלוננת בוצעו דווקא לאחר שבגר הנאשם, וזאת איני יכולה לקבוע במידה הנדרשת בפלילים.

המסרון ששלחה המתלוננת לנאשם לכבוד יום הולדתו

99. המתלוננת שלחה לנאשם ביום 15.10.16 מסרון לכבוד יום הולדתו ובו רשמה לו **"(שם הנאשם) המון מזל טוב, אושר ועושר יושר, מזל, שגשוג, הצלחה אינסופית והכי חשוב בריאות!! מי ייתן שיתגשמו כל משאלות ליבך לטובה, אמן! שתחייך כל ימי חייך כי החיוך המדהים שלך מסב אושר לסובבים אותך! תישאר אדם אהוב, אוהב, חם ותומך! יום הולדת שמח. אוהבת מאודד.** (המתלוננת)". המתלוננת חתמה את המסרון בשני לבבות.

--- סוף עמוד 23 ---

הודעה מפורטת ואוהבת זו ששלחה המתלוננת לנאשם, כשהיא כבר בגירה, אינה מתיישבת עם הרגשות השליליים שתיארה כלפי הנאשם אשר לדבריה הוא המקור למכלול הבעיות הנפשיות מהן היא סובלת. ההסבר של המתלוננת לפיו שלחה את המסרון בעקבות שאלת בני משפחתה האם בירכה את הנאשם ליום הולדתו, אינו מניח את הדעת, שכן מעבר לנוסח המסרון, הוא נשלח לנאשם באופן פרטי (ולא בקבוצת הוואטסאפ משפחתית) (עמ' 59, ש' 28-31). יש בכך כדי להוסיף נדבך לספק המתעורר.

גילו של הנאשם בעת ביצוע המעשים, כמיוחס לו בכתב האישום

100. נדבך נוסף לספק הקם בדבר גילו של הנאשם במהלך התקופה הרלוונטית, עולה מסתירות

ותמימות מסוימות בגרסת המתלוננת בהקשר זה, בעטיין לא הוכח במידה הדרושה בפלילים, על סמך גרסתה היחידה, כי בעת ביצוע המעשים אכן היה בגיר כמיוחס לו בכתב האישום.

101. בפתח הדברים נזכיר את ציר הזמנים הרלוונטי לפרק זה :

כעולה מכתב האישום, האירועים המיוחסים לנאשם התרחשו בין 14/12/2008 לבין שנת 2010, קרי – כחודשיים לאחר יום הולדתו ה-18 של הנאשם ובעת שהמתלוננת שהיא ילידת 29.3.98 היתה בת 10 ו-9 חודשים לערך.
הנאשם ובני משפחתו התגוררו בדירה ב(רחוב הרלוונטי), מקום התרחשות האירועים בתקופה הרלוונטית, לפי גרסת המתלוננת, בין התאריכים אוקטובר 2008 ועד אוקטובר 2009 (נ/36).
הנאשם התגייס לשירות צבאי באפריל 2009, בעת שהמתלוננת הייתה בת 11 (נ/12).

102. בעדותה בבית המשפט ציינה המתלוננת כי האירועים המיניים החלו בגיל 4 והסתיימו בהיותה בת 11-12. כן ציינה בעדותה בנוגע לאירוע נשוא האישום הראשון: "ראיתי מדים של הצבא שלו על הכסא מונחים ליד השידה שבחדר, לפי זה אני יודעת שהייתי בגיל הזה והוא היה בצבא" (עמ' 11 ש' 3).

ניתן ללמוד מעדותה בבית המשפט כי יתר האירועים המיוחסים לנאשם בכתב האישום התרחשו לאחר האירוע הראשון, כלומר, בכל האירועים היה הנאשם בגיר וחייל בצבא. ואולם יודגש בהקשר זה כי בניגוד לסדר הכרונולוגי של האירועים כמתואר במשטרה, עליו התבסס כתב האישום, בעדותה בבית המשפט פירטה המתלוננת את האירועים בסדר כרונולוגי אחר (האירוע נשוא האישום השלישי תואר לפני האירוע נשוא האישום השני), באופן המטיל ספק אף הוא בדבר מועדי קרות האירועים בפועל. (עמ' 11).

103. גרסתה של המתלוננת בהודעותיה במשטרה, בהקשר למועדים בעת ביצוע המעשים, איננה חד משמעית. בהודעתה הראשונה, ציינה המתלוננת כי האירועים נשוא האישומים הראשון: "אני... עשה לי מין אורלי החדיר את האיבר מין שלו לתוך הפה שלי..."
--- סוף עמוד 24 ---

והשלישי: "הוא עשה לי גם את פי הטבעת החדיר את האיבר מין לתוך פי הטבעת..."
התרחשו בעת שהייתה בת 8-9 וכי "...זוכרת שהוא היה חייל בזמן שהוא עשה את זה או לפני גיוס" (חקירה מיום 09.08.18 09:25 (נ/24) ש' 51).

בגרסתה זו המתלוננת איננה זוכרת במפורש כי הנאשם היה חייל ומעלה אפשרות שהאירועים התרחשו לפני גיוסו. כמו כן, ככל וזה אכן היה גילה של המתלוננת בעת ביצוע מעשים אלה (8-9 שנים), כי אז הנאשם, שפער הגילאים ביניהם הוא כ-7.5 שנים, היה עודנו קטין כבן 16, ואף טרם עבר להתגורר בדירה ב(רחוב הרלוונטי), מקום התרחשות המעשים לפי גרסת המתלוננת.

104. בהודעה מאוחרת יותר מאותו היום, עת התבקשה לפרט על המקרה של החדרת איבר המין לפי הטבעת בעת שהייתה בת 8-9, סיפרה, מבלי לתקן את גילה, כי "... אמר לי לפתוח את הטוסיק עם הידיים ואז הוא החדיר את איבר המין שלו. לא יודעת אם הייתה חדירה מלאה זה כאב לי ולא היה נעים..." (חקירה מיום 09.08.18 12:59 (נ/25), ש' 84).

במסגרת חקירה זו אף טענה המתלוננת, באופן שאינו מתיישב עם הראיות האובייקטיביות, כי כשעבר הנאשם לגור ב(רחוב הרלוונטי) היה הנאשם חייל, בעת שבפועל, הנאשם התגייס רק כחצי שנה לאחר המעבר (נ/25 ש' 68).

105. רק בהודעתה הבאה, עת פירטה המתלוננת כל אחד מהאירועים המיניים בתקופה הרלוונטית, שינתה את גרסתה לגבי גילה באותה העת וציינה כי הייתה בת 10-11, תוך שהדגישה כי היא "מתייחסת לגילים 10 ו-11 יחד בשלב זה..." (חקירה מיום 05.09.18 12:59 (נ/23) ש' 199).

לדבריה, נהגה לפקוד את ביתו של הנאשם לעיתים תכופות, כ-3 עד 4 פעמים בשבוע, בשל האימונים האישיים שערכה לה אחותו (ב'). באותה העת לדבריה (ב') הייתה בחטיבת הביניים ואילו הנאשם היה כבר חייל. המתלוננת תמכה לראשונה את דבריה גם בכך שראתה מדי צבא "אני זוכרת מעשה שהמדים היו על השולחן בשידה" (נ/23 ש' 201).

גם גרסה זו מעוררת ספק שכן בעת היותה של המתלוננת בת 10 היה הנאשם קטין בן 17.5, וממילא טרם התגייס לצבא.

106. בכתב האישים המתוקן ייחסה המאשימה לנאשם את ביצוע האירועים החל מיום 14.12.08. לטענת ההגנה בסיכומיה, מועד זה מהווה ניסיון של המאשימה ליישב את הבעייתיות העולה מגרסת המתלוננת, אשר לשיטתה האירועים התרחשו בעת היותה בת 10-11 כשבתחילת אותה התקופה, הנאשם טרם התגייס לצבא. מתדפיס החוגר הצבאי של
--- סוף עמוד 25 ---

הנאשם עולה כי ביום 14.12.08 ביצע קורס קדם צבאי שנמשך 3 ימים, באופן שעשוי להתיישב עם גרסת המתלוננת בדבר המדים שראתה בחדרו גם בהיותה בת 10 (ת/7).

ואולם, הנאשם טען בעדותו כי וויתר על הקורס הקדם צבאי עוד באותו היום (14.12.08), החזיר מיד את הציוד שקיבל לרבות המדים, וחזר לביתו בלעדיהם (עמ' 251 ש' 27 ואילך; עמ' 252 ש' 30 ואילך). דבריו מקבלים תמיכה מסוימת בתשובה שקיבל לפנייתו מגורם באגף כוח אדם בצה"ל ובה צוין כי "**סביר להניח כי אכן חתמת ויתור וזאת משום שלא מוזן לך קורס המשך והקורס שמוזן אינו קורס טכני אלא סימול מנהלתי לתקופת מיון בלבד**" (ג/43).

עיתוי המעשים - טענת אליבי בנוגע לאישום השלישי

107. בכל הנוגע לאישום השלישי, סיפרה המתלוננת כי התרחש כשבוע לאחר יום הולדתה התשיעי של (א'), שחל ביום 19.05.09. בחקירתה הנגדית, ציינה המתלוננת כי האירוע לא התרחש בשבת אלא באמצע השבוע וכי סביר שארע בשעות אחר הצהריים, לאחר תום לימודיה. (עמ' 96 ש' 15; עמ' 97 ש' 7 ואילך).

108. אכן, במועד זה היה הנאשם בגיר וחייל בצבא. ואולם, ממסמך שנערך על ידי קמ"ט טוני וטורי מאגף כוח אדם בצה"ל, ביום 04.02.21 (ג/12), עולה, בהתאם לטענת ההגנה, כי בין התאריכים 02.07.09-11.05.09 שהה הנאשם בקורס מאחזק נגמ"ש בבה"ד 20, וזאת בתנאי "**בסיס סגור**", באופן היוצר ספק בדבר נוכחותו של הנאשם בביתו באמצע השבוע במועד קרות האירוע השלישי, כטענת המתלוננת.

זהו למעשה האירוע היחיד שתואר על ידי המתלוננת, שניתן לעגן בתאריך ספציפי ונוכח המסמך ג/12 קיים קושי לקבוע, כנדרש בהליך פלילי, שהנאשם שהה במחיצת המתלוננת באמצע השבוע וביצע את המיוחס לו כגרסתה, בכתב האישים.

סוף דבר

109. מהצטברות הטעמים שפורטו וממכלול האמור, קם ספק בעיקר בדבר המועדים בהם בוצעו המעשים, וכפועל יוצא מכך באשר להיות הנאשם בגיר בעת ביצועם. בנסיבות אלה, לא עמדה המאשימה בנטל המוטל עליה להוכיח את אשמתו של הנאשם כמיוחס לו בכתב האישים, מעבר לספק סביר.

110. לפיכך אציע לחבריי להרכב לקבוע כי יש **לזכות את הנאשם מחמת הספק** מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישים.

--- סוף עמוד 26 ---

הנשיאה רות לורן

אני מסכימה עם חוות דעתה של חברתי השופטת עטר.

השופט עמי קובו

אני מסכים עם חוות דעתה של חברתי השופטת עטר.

מילות סיום

111. בשולי פסק הדין, אך לא בשולי החשיבות, אנו תקווה כי לאחר שקבענו כי אין המדובר בעלילה שבדתה המתלוננת – תתגייס המשפחה המורחבת כדי לאחות את הקרע, ולאפשר למתלוננת לאזור כוחות ולשקם את חייה.

לפיכך אנו מורים על זיכוי הנאשם, מחמת הספק, מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע ביום כ"ד שבט תשפ"ג, 15/02/2023 במעמד הנוכחים.

רות לורד, שופטת - נשיאה   דבורה עטר, שופטת   עמי קובו, שופט

ה לורד 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיפה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

[תפח \(מרכז\) 16221-08-20 מדינת ישראל נ' פלוני](#)

-

-

-

www.nevo.co.il

-